

**การเตรียมความพร้อมตามแนวพระราชัฐในการต่อต้านยาเสพติด:
ศึกษากรณีชุมชนวัดปทุมวาส เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร***
**Preparedness for the Civil States in Anti-drug Preparations:
Case study of Puranawat Community at Taweewattana
District in Bangkok**

ปราการ เกิดมีสุข
Prakan Gerdmeesuk
มหาวิทยาลัยกรุงธนบุรี
Bangkokthonburi University, Thailand
E-mail: k.gerdmeesuk@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมตามแนวพระราชัฐในการต่อต้านยาเสพติด: ศึกษากรณีชุมชนวัดปทุมวาสและหาแนวทางในการเตรียมความพร้อมในการต่อต้านยาเสพติดในชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับชุมชนวัดปทุมวาส จำนวน 36 ท่าน ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากเอกสารความเป็นมาของชุมชน แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไป ตอนที่ 2 เป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบบันทึก แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม และแบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ สังเกต และการสนทนากลุ่มย่อย แล้วนำมาทำการวิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผล โดยจับประเด็นหลักของเรื่อง และจำแนกเหตุการณ์หลัก แยกเป็นประเด็น ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นนำเสนอรายงานแบบพรรณนาเชิงวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุมชนร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐรับผิดชอบ โดยมีข้อตกลงร่วมกันทำตามแผนและนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่จะป้องกันและสร้างความสัมพันธ์ภายในชุมชนให้เกิดพลังเพื่อต่อต้านยาเสพติดให้ได้ โดยจัดทำแผนงานโครงการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญคือ

*ได้รับบทความ: 29 มกราคม 2562; แก้ไขบทความ: 6 มีนาคม 2562; ตอรับตีพิมพ์: 19 มีนาคม 2562

ป้องกันมิให้คนในชุมชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด พร้อมจัดวิทยากรให้ความรู้ด้านกฎหมายเข้ามาให้ความรู้ มีการจัดหน่วยเฝ้าระวังของชุมชนและหน่วยงานกองปราบปรามยาเสพติด ทำให้คนหวาดกลัว ไม่กล้า กระทำผิด ซึ่งเป็นผลทำให้เรื่องยาเสพติดลดลงจำนวนอย่างชัดเจน

2. แนวทางในการเตรียมความพร้อมในการต่อต้านยาเสพติดของชุมชนวัดปุณณาวาส โดยครอบครัวมีการดูแลและให้โอกาสกับคนที่ติดยา พร้อมกับชุมชนจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดรายได้ชุมชน ต้องมีการเฝ้าระวังพร้อมให้ข่าวสาร จัดอบรมเกี่ยวกับยาเสพติดในเรื่องของโทษและบทลงโทษทางกฎหมาย อีกทั้งต้องสร้างงานให้กับชุมชนนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาสร้างเป็นรายได้ให้กับชุมชน

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อม; การต่อต้านยาเสพติด

Abstract

The purposes of this research were to study the preparation for the civil states in anti-drug campaign: a case study of Wat Puranawat Community in Taweewattana District, Bangkok Metropolis and find out a way to prepare for the civil states anti-drug campaign in the community. The sample used in this research were 36 stakeholders working for Wat Puranawat Community. By means of document analysis, the researcher collected the data concerned with the community's background. The collected data were divided into 2 parts: part 1 was a questionnaire asking for general information of the sample and part 2 the data were collected using a data record, interview, participatory observation from and non-participatory observation form. The researcher analyzed the data by using interviews, observations and subgroup conversations. Then the data were analyzed, summarized and discussed by finding the traits of issues. Moreover, the researcher classified main events and separated them into issues according to the research objectives. Finally, the research results were presented using analytical description.

The research findings were as follows:

1. The community cooperated with government officials in charge having a mutual agreement to make a plan and translate the policy to practice for preventive measure and build relationships within the community to create power to combat narcotics trafficking – anti-narcotics plan and solving drug abuse in the community. The main goal was to prevent the community members from getting involved in narcotics as well as

inviting guest speakers providing legal knowledge for the community members, supplying agencies to keep the community informed of the danger of narcotics and narcotics suppression agency. At this point, the community were afraid of partaking in wrong doing which led to the reduction of drug abuse.

2. The approach to preparation for anti-narcotics campaign of the Wat Puranawas Community was to having the family taking care of each other and giving a chance to drug addicts. Furthermore, the community performed activities to create income for the community members. The community had to keep the community members informed, organizing workshops dealing with drug dangers and penalty determined by the laws. Besides, employment should be provided for the community by making use of local wisdom in order to enhance the community's income and benefits.

Keywords: Preparation; Anti-narcotics Campaign

1. บทนำ

ความเสื่อมโทรมของสังคมไทยในปัจจุบันมีมากมายด้วยเกิดจากสภาพการณ์ของเศรษฐกิจที่ทำให้คนไทยต้องดิ้นรนจนกลายเป็นปัญหาของชนชั้นในประเทศเพื่อตนเองอยู่รอด ด้วยวิธีการต่างๆ มีทั้งผิดและถูกจนก่อให้เกิดอาชญากรรมและปัญหายาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาภัยร้ายแรงของประเทศอันมีผลกระทบต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิต และส่งผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ เป็นการบั่นทอนความเจริญของประเทศชาติ (Center for Drug Prevention and Suppression Department of Mental Health, 2016) ซึ่งถ้าประชาชนของประเทศใดติดยาเสพติดไม่สามารถพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองได้ ซึ่งยาเสพติดมีมากมายหลายชนิด ได้แก่ ผีน เอโรอิน ทินเนอร์ กัญชา ยาบ้า ยาไอ สารระเหย กระเทียม และยากระตุ้นประสาทเหล่านี้เป็นต้น แต่ละชนิดก่อให้เกิดผลร้ายแก่

ร่างกายทำให้สุขภาพทรุดโทรม ความจำเสื่อม เสี่ยงบุคลิกภาพ และปัญหาสำคัญที่ตามมาอีกประการหนึ่ง ในยุคปัจจุบัน “ยาบ้า” หรือ “เมทแอมเฟตามีน” ซึ่งก็ได้มาจากการสังเคราะห์จากพืชเสพติด โดยผู้เสพยาบ้ารวมถึงยาเสพติดชนิดอื่นมักจะเริ่มต้นเสพยาเพราะความอยากรู้อยากลองหรือใช้เพื่อเข้าสังคมแทบทั้งสิ้นจากฤทธิ์ของยาที่ทำให้เกิดความสนุกสนานหรือคลายเครียด ทำให้ผู้ที่ได้ทดลองหันกลับไปเสพยาอีกครั้ง เมื่อเสพยาไปนานๆ จะเกิดการติดยา จนต้องเพิ่มปริมาณสารเสพติดและจำนวนครั้งในการเสพยา สำหรับผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็งก็จะสามารถเลิกได้แต่หากเข้าสู่ระยะการติดยาทางร่างกาย จะเป็นช่วงที่ร่างกายขาดยาไม่ได้ผู้ที่พยายามจะหยุดหรือเลิกเสพยาในช่วงนี้ต้องเผชิญกับแรงกดดันทางร่างกายอย่างหนัก ทั้งอาการหงุดหงิด เครียด กระวนกระวาย ซึมเศร้า และมีอาการอยากยาหรือเสียนยาไม่สามารถ

ควบคุมตัวเองได้ เพราะฤทธิ์ของยาบ้า ได้เข้าไปเปลี่ยนแปลงสมองและสารที่เสพจะทำให้ประสาทเคลิบเคลิ้มจิตใจเป็นสุขทุกครั้งเมื่อเสพ ถือว่าภัยร้ายแรงต่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิตส่งผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ บั่นทอนความเจริญของประเทศชาติ (Leeka, et al., 2017 : 29-35)

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเรื่องยากสำหรับผู้ติดยาเสพติดจะควบคุมอารมณ์ความรู้สึกตัวเองไม่ให้กลับไปใช้ยาเสพติดนั้นอีก แม้จะรู้ว่าส่งผลเสียต่อร่างกายมากมายขนาดไหนก็ตามและเชื่อว่าหลายๆ ท่าน อาจเคยได้ยินผู้ติดยาได้สาธยายสรรพคุณของยาบ้า ว่าสามารถเพิ่มพลังได้หลังจากเสพ แต่ในความเป็นจริงแล้วยาบ้าเป็นเพียงตัวช่วยให้ร่างกายเกิดการตื่นตัวตลอดเวลาเท่านั้น แต่เมื่อหมดฤทธิ์ยาผู้เสพจะอ่อนเพลียกว่าปกติ ถ้าใช้ติดต่อกันจะทำให้ตัวยาส่งผลโดยตรงต่อร่างกายคือ ปากและจมูกแห้งริมฝีปากแตก เบื่ออาหาร ท้องเสียหรือท้องผูก มือสั่น นอนไม่หลับ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีผลทำให้เกิดอาการทางจิตและประสาท เช่น สับสน เพ้อพูดไม่รู้เรื่อง ได้ยินเสียงแว่วหรือเห็นภาพหลอนและเมื่อใช้ยาเสพติดนานๆ จะทำให้ร่างกายทรุดโทรม หากได้รับยาในขนาดสูงจะมีฤทธิ์กดประสาทและระบบหายใจ ไข่วงชักหมดสติและมีโอกาสเสียชีวิตจากหลอดเลือดในสมองแตก หรือหัวใจวายได้ นอกจากยาบ้าไม่สามารถเพิ่มพลังให้กับผู้เสพแล้ว ยาบ้าก็ไม่ทำให้ผู้เสพฉลาดขึ้นมาได้ อย่างแน่นอนตรงกันข้ามหากเสพไปนานๆ จะทำให้เซลล์สมองถูกทำลายมากขึ้น และอาจหมดสิทธิ์ฉลาดไปตลอดชีวิตก็ได้ (Office of the Narcotics Control Board,

2011) ดังนั้น เรื่องของยาเสพติดถือได้ว่าเป็นปัญหาที่มีมาอย่างยาวนาน การที่เราจะป้องกันไม่ให้คนในครอบครัวหรือคนในชุมชนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด จะต้องมีการร่วมมือร่วมใจกันช่วยกันป้องกันดูแลบุตรหลานให้ดี มีความเข้าใจในความเลื่อมล้ำของวุฒิภาวะในตัวเยาวชนหรือบุคคลที่สังคมมองว่าเป็นปัญหานั้น ได้มีการดูแลสอดส่องภัยของยาเสพติด โดยเฉพาะในชุมชนที่มีคนอาศัยอยู่ทั้งการศึกษา อาชีพ การทำงานที่มีความแตกต่างกันมาก ดังนั้นการที่จะสร้างชุมชนให้แข็งแกร่ง จึงควรเริ่มต้นจากครอบครัวไปสู่ชุมชน (Promsupa, 2006)

ฉะนั้น การป้องกันยาเสพติดในชุมชนจากปัญหาสิ่งเสพติดทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้โดยการอบรมแก่ทุกคนในชุมชนให้เห็นโทษหรืออันตรายจากสิ่งเสพติด เสริมกิจกรรมยามว่างโดยการส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชนยามว่าง เช่น การสอนนวดแผนโบราณ การรับจ้างปลูกขิง การตั้งศูนย์รับแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับสิ่งเสพติด เมื่อพบว่ามี การซื้อขายหรือเสพสิ่งเสพติดภายในชุมชน เข้าร่วมโครงการชุมชนปลอดสิ่งเสพติดต่างๆ ทั้งที่ทางราชการจัดขึ้น และชุมชนคิดริเริ่มขึ้นเอง และจัดลานสวนธรรมชาติสุขภาพ ส่งเสริมการออกกำลังกายของคนในชุมชน

สิ่งสำคัญเมื่อเกิดปัญหาใดๆ ขึ้นหากคนในครอบครัวและชุมชนให้ความสนใจและดูแลซึ่งกันและกัน เชื่อได้ว่าปัญหาเหล่านั้นก็จะเบาบางและคลี่คลายลง เมื่อเรารู้กันถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติดกันไปแล้ว ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่พวกเราต้องร่วมมือกันหาทางดำเนินการกำจัดยา

เสพติด เพื่อป้องกันปราบปรามการใช้ยาบ้าแก้ไข
ปัญหาอย่างยั่งยืน และช่วยกันรณรงค์ต่อต้าน
การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนและใน
ครอบครัวของตนให้หมดไป

ปัจจุบันแม้รัฐบาลจะประกาศสงครามกับ
ยาเสพติดก็ตาม ไม่ได้หมายความว่า การป้องกัน
การปราบปรามยาเสพติดจะเป็นหน้าที่ของรัฐบาล
เท่านั้นการให้การศึกษาแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง
ก็มีส่วนในการช่วยให้ ชุมชนและสังคมมีความรู้
ความเข้าใจโทษของการติดยาเสพติด โดยเฉพาะ
เยาวชนของชาติที่เดินหลงทางเข้าสู่ยาเสพติด
จนเสียนาคต รัฐบาลจึงเห็นความสำคัญเป็น
อันดับต้นที่จะแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งเป็นผล
ของการแก้ไขปัญหายาเศรษฐกิจและสังคมอย่าง
จริงจังด้วย รวบรวมเรื่องของการจัดสรรงบประมาณ
ในการป้องกันและปราบปรามสิ่งเสพติดอย่าง
เข้มงวด รัฐบาลจึงจัดบุคลากรและหน่วยงานในการ
ป้องกันและปราบปรามสิ่งเสพติดให้เพียงพอ
พร้อมทั้งดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการบังคับใช้
กฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดูแลด้านสิ่งเสพติด
ไม่ปล่อยปละละเลย มิเช่นนั้นจะทำให้การปราบ
ปรามไม่ได้ผลเท่าที่ควร ฉะนั้นรัฐบาลจึงควร
เข้มงวดกับผู้กระทำผิดและลงโทษผู้กระทำผิดอย่าง
จริงจังและต่อเนื่อง การแก้ไขปัญหายาเสพติด
เป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่จะต้องร่วมมือกัน ด้วยเหตุ
ดังกล่าวโครงการพระราชริฏโดยรัฐบาลมีความตั้งใจ
จริงที่จะจัดให้หมดไปจากผืนแผ่นดินไทย แต่จาก
ข่าวทางโทรทัศน์และหน้าหนังสือพิมพ์มิให้เห็น
เกือบทุกวันว่า มีการจับยาเสพติดและยึดทรัพย์อยู่
เป็นประจำ ในขณะที่เดียวกันก็มีการวิสามัญ

ฆาตกรรมของเจ้าหน้าที่ทางการ และการฆ่า
ตัดตอนจากเจ้าหน้าที่ไม่เป็นทางการและที่น่าตกใจ
เป็นอย่างยิ่ง พบว่าเด็กและเยาวชนหันกลับมานิยม
เสพยาและสารระเหย เพื่อทดแทนยาบ้า
เนื่องจากยาบ้าหายาก และมีราคาแพงขึ้นถึง 3
เท่าตัว นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กและเยาวชนหันไป
ทดลองเสพยาเสพติดชนิดใหม่ๆ ที่กฎหมายและ
ผู้ใหญ่อย่างเราเฝ้าตามไม่ทัน เช่น ไนโตรออกไซด์
หรือที่เรียกกันในหมู่วัยรุ่นว่า ดมตริส และดิว
เป็นต้น (Center for Drug Prevention and
Suppression Department of Mental Health,
2016)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการ
จะศึกษาในเรื่องการเตรียมความพร้อมตามแนว
พระราชริฏในการต่อต้านยาเสพติด: ศึกษากรณี
ชุมชนวัดปุณณวาสนั้น เพราะชุมชนเป็นแหล่ง
เรียนรู้ของเด็กถัดจากสถาบันครอบครัว ชุมชน
จึงมีส่วนสำคัญเพราะเป็นสถานที่เยาวชนมี
ส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรม ดังนั้นการดำเนินการ
ต่างๆ ภายในชุมชนจึงเสี่ยงต่อการเข้าไปมีส่วนร่วม
ในเรื่องของยาเสพติดหรือสุ่มเสี่ยงต่อการติดยา
เสพติด ฉะนั้นในการป้องกันปัญหายาเสพติด
ในชุมชน ที่ผู้วิจัยมีความต้องการที่ให้ทราบถึง
ปัญหาในเรื่องของยาเสพติดที่เกิดขึ้นในชุมชน
วัดปุณณวาส ส่วนใหญ่วัยรุ่นเห็นว่าเป็นการ
ช่วยเหลือตนเองให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ อีกทั้ง
ปัญหาของครอบครัวที่ไม่ได้รับความอบอุ่นจาก
พ่อแม่ ซึ่งท่านต้องหาเลี้ยงครอบครัวจึงทำให้ขาด
ในเรื่องของการดูแลเอาใจใส่ภายในครอบครัว
โดยเฉพาะปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

อย่างมากเพราะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ในชุมชนและสังคมตามมา เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความยากจน ปัญหาสภาพแวดล้อม ปัญหาเศรษฐกิจ และปัญหายาเสพติด (Chaipattana Foundation, 2007) ปัญหาเหล่านี้จึงตกมาที่ตัวเด็กที่หันมาพึ่งพาอาศัยกันเองกับพวกเพื่อนๆ เพราะด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์จึงเข้าไปเกี่ยวข้องกับสารยาเสพติด ที่ทำให้พวกเขามีความสุข จากปัญหาที่กล่าวมาภายในชุมชนเคยประสบปัญหามากมาย แต่ยังไม่มีการจัดทำโครงการที่เอาจริง ทางผู้วิจัยจึงร่วมกับผู้นำชุมชนวัดปุณณาวาส เขตทวีวัฒนา และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) จัดทำโครงการพระราชรั้งด้านภัยยาเสพติด ที่ชุมชนวัดปุณณาวาส เนื่องจากเป็นชุมชนที่มีขนาดเล็กมีประชากรจำนวน 500 กว่าครัวเรือน ซึ่งครอบคลุมส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และมีผู้ย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ปะปนในชุมชนจำนวนมาก ดังนั้นจึงต้องให้ความรู้และเตรียมความพร้อมที่จะช่วยให้คนในชุมชนมีความตระหนักในเรื่องโทษของยาเสพติดด้วยการอบรมสั่งสอน ปลุกฝังค่านิยม อุดมการณ์ คุณธรรมที่ดีงามและเหมาะสม ช่วยกันสอดส่องดูแลเด็กและเยาวชนในชุมชนโดยเปรียบเสมือนเป็นลูกหลานของตนเอง ชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมที่ดี คนในชุมชนมีจิตสำนึกที่ดี คนในชุมชนประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนย่อมเจริญเติบโต และเรียนรู้แต่สิ่งดีๆ จากชุมชน

ด้วยสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการเตรียมความพร้อมตามแนวประชา

รัฐในการต่อต้านยาเสพติด ศึกษากรณีชุมชนวัดปุณณาวาส เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลไปดำเนินการเฝ้าระวัง ดูแลให้ความรู้แก่เยาวชนและคนในชุมชนในการป้องกันเรื่องยาเสพติด มีการบริหารจัดการของผู้นำชุมชนที่มีความเข้าใจ เข้าถึง ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบทบาทของคนในชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง ตามนโยบายและการวางแผนพระราชรั้งเพื่อพัฒนาสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของชุมชนในการเตรียมความพร้อมตามแนวพระราชรั้งในการต่อต้านยาเสพติด: ศึกษากรณีชุมชนวัดปุณณาวาส
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการเตรียมความพร้อมตามแนวพระราชรั้งในการต่อต้านยาเสพติดของชุมชนวัดปุณณาวาส

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหาการวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาการเตรียมความพร้อมตามแนวพระราชรั้งในการต่อต้านยาเสพติด ศึกษากรณีชุมชนวัดปุณณาวาส เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปราม มิให้เกิดภัยจากยาเสพติด
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เจาะจงชุมชนวัดปุณณาวาส ได้แก่ ประธานชุมชนจำนวน 1 ท่าน กรรมการชุมชน จำนวน 5 ท่าน เจ้าหน้าที่สถานีตำรวจนครบาลศาลาธรรมสพน์จำนวน 5 ท่าน กลุ่มแม่บ้านชุมชนวัดปุณณาวาส

20 ท่าน และพระสงฆ์ จำนวน 5 รูป รวมประชากร 36 ท่าน ด้วยวิธีการเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการดังนี้ 1) เป็นแบบบันทึก (Field Note) สำหรับบันทึกเพื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆ ระหว่างดำเนินการวิจัย 2) วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Non-Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่เคร่งครัด ในการตั้งคำถาม แต่ผู้วิจัยจะมีการตั้งคำถามหลัก ซึ่งในการสัมภาษณ์จะไม่เรียงคำหรือในบางครั้งก็ถามนอกเหนือจากคำถามที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ระหว่างการสัมภาษณ์ แต่ไม่เกินขอบเขตความต้องการในการศึกษาวิจัย โดยแบบสัมภาษณ์นี้ ผู้วิจัยได้จากการทบทวนวรรณกรรม และการลงพื้นที่ที่กรณีศึกษาในครั้งแรกแล้วนำมาประมวลเพื่อตั้งเป็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ซึ่งแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นจะมีความแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง 3) แบบสังเกต (Observation) การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้แบบสังเกต โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) และแบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant Observation) และ 4) แผนที่ภูมิประเทศ ที่แสดงที่ตั้งของชุมชนกรณีศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังนี้ 1) การรวบรวมเอกสาร เอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนวัดปุณณวาส ประกอบด้วย เอกสารชั้นต้น (Primary Source) ได้แก่ เอกสารท้องถิ่น หนังสือทางราชการ เอกสารชั้นรอง (Secondary Source) ได้แก่ เอกสารแผ่นพับประชาสัมพันธ์

ชุมชน หนังสือประวัติ ตำรา และงานวิจัย 2) การศึกษาภาคสนาม (Field Studies) โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตาม แบบประวัติศาสตร์บอกเล่า (Oral History) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากความทรงจำของบุคคลหรือกลุ่มตัวอย่าง และบันทึกข้อมูลต่างๆ เหล่านั้น โดยมีขั้นตอนดังนี้ (1) การสัมภาษณ์ เป็นการซักถามข้อมูลจากประชากรที่เจาะจง ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยสัมภาษณ์เรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาของชุมชน สภาพสังคม และวิถีการดำเนินชีวิตของกลุ่มชุมชนวัดปุณณวาส ในพื้นที่กรณีศึกษาตั้งแต่จากอดีตจนถึงปัจจุบัน (2) ได้รูปแบบในการสังเกต 2 รูปแบบดังนี้ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ผู้วิจัยเข้าไปยังชุมชนที่ใช้เป็นกรณีศึกษาเพื่อสังเกต ซักถามสภาพทั่วไป ของวิถีชีวิตของชุมชนวัดปุณณวาส และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ และในชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่าง ขณะเดียวกันจะซักถามและจดบันทึกข้อมูลที่ต้องการเพิ่มเติมอย่างละเอียดมากขึ้น

4. การวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) นำข้อมูลที่เรียบเรียงได้จากเอกสารข้อมูล ทั้งเอกสารปฐมภูมิ และทุติยภูมิ จากแหล่งต่างๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และนำข้อมูลจากการบันทึกในขั้นตอนของการลงพื้นที่ที่เป็นกรณีศึกษาในครั้งแรกมาวิเคราะห์ และตั้งเป็นคำถามเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่ต้องการศึกษาวิจัย 2) นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความสมบูรณ์

ซึ่งการตรวจสอบข้อมูลใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ด้านข้อมูล (Data Triangulation) เป็นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มานั้นว่าถูกต้องหรือไม่ โดยแหล่งที่พิจารณาในการตรวจสอบ ได้แก่ แหล่งข้อมูล เวลา สถานที่และแหล่งบุคคลที่มีความต่างกัน แต่ได้ข้อมูลที่ตรงกัน และการตรวจสอบสามเส้าด้วยวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) คือการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธี ทั้งจากการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และไม่มีส่วนร่วม เมื่อข้อมูลมีความถูกต้องแล้ว หลังจากนั้นก็จำแนกข้อมูลออกเป็นประเภทหรือแบ่งไปตามหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในวิจัย

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยวิธีการสัมภาษณ์ สังเกต และการสนทนากลุ่มย่อย นำมาทำการวิเคราะห์ สรุป อภิปรายผล โดยจับประเด็นหลักของเรื่องและจำแนกเหตุการณ์หลักด้วยการแยกเป็นประเด็น ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย หลังจากนั้นจะนำเสนอรายงานแบบพรรณนาเชิงวิเคราะห์

4. สรุปผลการวิจัย

สรุปการเตรียมความพร้อมตามแนวพระราชรัฐในการต่อต้านยาเสพติดศึกษากรณีชุมชนวัดপুরาวาส เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม (SWOT Analysis) เกี่ยวกับพฤติกรรมในการเตรียมความพร้อม ของประชาชนเพื่อการ

กำหนดนโยบายตามรัฐบาล “ประชารัฐ” โดยให้ชุมชน มีส่วนช่วยการป้องกันเกี่ยวกับยาเสพติด ดังนี้

ชุมชนมีความพร้อมในการต่อต้านยาเสพติด โดยศึกษาจากวัฒนธรรมและค่านิยมภายในองค์กรของชุมชน ซึ่งมีการปกป้องและป้องกัน ด้านสารยาเสพติดภายในชุมชน มีการให้ความรู้เกี่ยวกับสารยาเสพติด คือ ผู้เสพยา ผู้ขายติดคุก และบทลงโทษทางกฎหมายมีความร้ายแรงอย่างไร เพื่อให้คนในชุมชนมีความตระหนักในการป้องกัน เพื่อมิให้บุตรหลาน พี่น้องต้องตกเป็นทาสของยาเสพติด ซึ่งมีขบวนการมากมาย ทั้งนี้ทางชุมชนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เช่น ผู้นำชุมชน กลุ่มแม่บ้าน พระสงฆ์ และชาวบ้านอาสาสมัคร เข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาป้องกันยาเสพติด ซึ่งสังเกตจากการตอบคำถามของคนในชุมชนพร้อมทั้งได้รับความช่วยเหลือจาก ฝ่ายภาครัฐบาลและภาคเอกชน ได้ให้ความรู้และความช่วยเหลือมีความเข้าใจในบทบาทของผู้นำชุมชนเป็นอย่างมากในการเป็นแนวร่วมที่สำคัญในการเตรียมความพร้อมตามแนวพระราชรัฐในการต่อต้านยาเสพติด

แต่ชุมชนก็ยังมีจุดอ่อนของการเตรียมความพร้อมก็คือ ข้อมูลบางประการทางด้านบุคคลยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับการติดสารยาเสพติดและกิจกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติเรียนรู้สารยาเสพติดไม่สอดคล้องกับประโยชน์ของชุมชนโดยตรง ชุมชนยังยึดผู้นำเป็นหลักไม่มีการนำเสนอความคิดเห็นของตนเอง จึงทำให้ข่าวสารบางประการไม่ครบ และทันต่อเหตุการณ์และส่งผลกระทบต่อคนในชุมชนไม่มีความตระหนักในการเตรียมความพร้อมเท่าที่ควรเป็นชุมชนระบบอุปถัมภ์ คือ เป็นผู้รับมากกว่าผู้ให้

แนวทางในการเตรียมความพร้อมในการต่อต้านยาเสพติดในชุมชนวัดปทุมวาสนา จึงใช้วิธีการบูรณาการกับกิจกรรมเพื่อเสริมความสามัคคีร่วมมือกันตระหนักถึงโทษของยาเสพติดให้กับคนในชุมชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับสารยาเสพติดด้วยการจัดการความรู้ให้ตั้งแต่ผู้นำชุมชน แม่บ้าน อาสาสมัคร พระสงฆ์ เพื่อเป็นแกนนำในการป้องกัน พร้อมทั้งเปิดเวทีให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นลดบทบาทบางประการของผู้นำชุมชนเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงแนวคิดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติที่ดีในเรื่องความคิดเห็นที่แตกต่างเพื่อนำมาแก้ไข

5. อภิปรายผลการวิจัย

การเตรียมความพร้อมตามแนวพระราชรัฏฐในการต่อต้านยาเสพติด: ศึกษากรณีชุมชนวัดปทุมวาสนา ผู้วิจัยพบว่า คนในชุมชนมีความพร้อมที่ต้องการจะเห็นชุมชนปลอดยาเสพติด มีความสามัคคี ช่วยลูกหลานที่คิดเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือกำลังติดอยู่ได้เลิกเข้ามาบำบัดตามศูนย์การช่วยเหลือของชุมชนที่ร่วมกับสำนักงาน ป.ป.ส หรือเตรียมตัวอย่างไรที่จะให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งในด้านการจัดการบริหารความรู้ให้ชุมชนเกิดความเข้าใจว่าอะไรคือสาเหตุที่ต้องรีบแก้ไขเพื่อให้ชุมชนปลอดยาเสพติด ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าทำการประชุมความต้องการของชุมชนวัดปทุมวาสนา โดยพิจารณาตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ให้สอดคล้องกับการร่วมมือในการเตรียมความพร้อมตามแนวพระราชรัฏฐในการต่อต้านยาเสพติด: ศึกษากรณีชุมชนวัดปทุมวาสนา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาบทบาทของชุมชนในการเตรียมความพร้อมตามแนวพระราชรัฏฐในการต่อต้านยาเสพติด: ศึกษากรณีชุมชนวัดปทุมวาสนา จากบทบาทและนโยบายของรัฐบาลที่ให้ชุมชนร่วมมือกันโดยมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ ผู้นำชุมชน กรรมการชุมชน กลุ่มแม่บ้านชุมชน ครู พระสงฆ์ เข้ามารับผิดชอบร่วมกัน โดยเขตทวีวัฒนาและสำนักงานตำรวจนครบาลศาลาธรรมสพน์ ที่ทำการตกลงกับชุมชน คือ ตกลงร่วมมือกันทำตามแผนและนโยบายสู่การปฏิบัติโดยมีแนวทางที่จะเฝ้าระวังป้องกัน และสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนจนเพื่อให้คนในชุมชนเกิดความตระหนักในการร่วมมือต่อต้านยาเสพติด ทั้งนี้มีเป้าหมายสำคัญคือ ป้องกันมิให้คนในชุมชนติดยาเสพติด จำหน่ายหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งผลปรากฏว่าชุมชนมีการยอมรับอย่างดี โดยการนำบุตรหลานที่ติดยาเสพติดมาปรึกษาเพื่อพาไปรักษา แสดงให้เห็นว่าชุมชนมีความตระหนัก พร้อมทั้งยังเป็นสายใยของครอบครัวให้บุตรหลานได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ความรักที่พ่อแม่มีต่อลูกเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิทยา ศิริรักษ์ และคณะ (Sirirak, et al., 2012) ทำการวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การป้องกันการติดสารเสพติดของเยาวชน พบว่าแนวทางการป้องกันการติดสารเสพติดมีแนวคิดหลักที่สำคัญ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคล สังคมและสิ่งแวดล้อมปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ เพื่อป้องกันการติดสารเสพติดของเยาวชนในสถานศึกษาเกิดจากการจัดสรรทรัพยากรที่ไม่เหมาะสมความล้มเหลวในการ

บูรณาการของหน่วยงาน ภาครัฐเนื่องจากโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการบุคลากร ในสถานศึกษา เลเยียบบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติตามนโยบายเนื่องจากภาระการทำงานที่สูงและขาดความเป็น รูปธรรมอิทธิพลจากเพื่อนและเครือข่ายยาเสพติดและที่สำคัญ คือการไม่ได้รับความร่วมมือจากเยาวชนในสถานศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน และทักษะในการ ปฏิเสธยาเสพติดให้แก่เยาวชน เนื่องจากกิจกรรมที่จัดขึ้นไม่น่า สนใจไม่สามารถรองรับจำนวนเยาวชนในสถานศึกษาในการกำหนดแนวทางที่เหมาะสม

ดังนั้น ชุมชนและหน่วยงานรับผิดชอบ เขตทวีวัฒนา และสำนักงานตำรวจนครบาลศาลาธรรมสพน์ กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษเข้ามาเป็นวิทยากรเกี่ยวกับการดำเนินการปราบปราม จับกุมผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้จำหน่าย ผู้ครอบครองหรือขนย้ายสารเคมีภัณฑ์ และวัตถุอันตรายเสพติดระหว่างประเทศทั่วราชอาณาจักร เพื่อให้ทราบถึงโทษของกฎหมาย ซึ่งทำให้ชุมชนมีความเข้าใจจากการสังเกตและการสัมภาษณ์คนในชุมชนไม่มีความรู้ด้านกฎหมายเมื่อหน่วยงานของสำนักงาน ป.ป.ส เข้ามาให้ความรู้จึงทำให้เกิดความเข้าใจถึงโทษและบทลงโทษ ชุมชนจึงมีหน่วยเฝ้าระวังของชุมชนเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประจัน มณีนิล (Maneenin, 1986) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนาวิ สุกุลวงศ์ธนา และคณะ (Saklonwongtana, et al., 2015) ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการป้องกันปัญหาเสพติด

สำหรับเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน ซึ่งการมีพื้นที่เพื่อทำกิจกรรมเชิงบวกการได้รับการสนับสนุนและกำลังใจจากชุมชนและชุมชนให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดต้องดำเนินการดังนี้ 1) ภาครัฐควรกระตุ้นให้ภาคสังคมรับรู้และมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมากขึ้น 2) ให้มีองค์การทางสังคม ทำหน้าที่ด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดแบบบูรณาการกับภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3) การป้องกันควรมุ่งไปที่ ช่วงก่อนการเริ่มเสพ และ 4) ควรมีการพัฒนาเด็กและเยาวชนควบคู่กับสถาบันสังคมหลักได้แก่ ครอบครัว โรงเรียนและชุมชน

นอกจากนั้น บทบาทในการเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในชุมชนเพื่อแนวทางการป้องกันตามแนวพระราชรัฐในการต่อต้านยาเสพติด โดยทำการร่วมมือกันกับภาคีของชุมชน ชาวบ้าน ผู้นำชุมชน กลุ่มแม่บ้าน ครู อาจารย์ สถานีนามัย ชุมชนปรากฏว่าจากการได้รับความช่วยเหลือจากเครือข่ายชุมชนและภาครัฐทำให้ชุมชนมีการดูแลกันเองมากขึ้นช่วยเหลือซึ่งกันและกันผลของการจัดความรู้ไม่พบผู้ค้าและผู้เสพ สอดคล้องกับหลักการของปรากฏการ เกิดมีสุข และดวงทอง พชรพฤทธิภากร (Gerdmeesuk and Pachara pruehipakorn, 2015) โครงการชุมชนวิถีพุทธที่มีการสอนคุณธรรมจริยธรรมให้กับบ้านที่เข้าร่วมโครงการ โดยการจัดการความรู้ให้กับคนในชุมชนให้มีประสิทธิภาพสามารถแก้ไขให้เกิดการรับรู้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เครือข่ายของอาสาสมัครสัมพันธ์ชุมชนและหน่วยงานของรัฐ

กองปราบปรามยาเสพติด ได้รับความรู้และร่วมกิจกรรม ทำให้คนหวาดกลัวไม่กล้ากระทำความผิด จึงเป็นผลทำให้เรื่องของยาเสพติดลดลงจำนวนอย่างชัดเจน ด้วยสาเหตุดังกล่าวทำให้รู้ว่าเครือข่ายของชุมชนเมื่อได้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อช่วยเหลือสังคมในชุมชนด้วยกัน โดยมีเป้าหมายร่วมกัน ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดด้วยกันจึงทำให้เกิดแรงจูงใจร่วมกันกลายเป็นกำแพงที่แข็งแกร่งป้องกันยาเสพติดตามแนวประชารัฐอย่างแท้จริง

2. เพื่อศึกษาแนวทางในการเตรียมความพร้อมตามแนวประชารัฐในการต่อต้านยาเสพติดของชุมชนวัดบูรณาวาส โดยชุมชนได้จัดการหาแนวทางในการป้องกันยาเสพติด ไปสู่การกระทำผิดโดยมีการเฝ้าระวังและป้องกันดังต่อไปนี้ ชุมชนต้องให้ความสนใจเกี่ยวกับสารยาเสพติด เพราะเป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะกำจัดการยาเสพติดที่เป็นบ่อนทำลายชาติ โดยชุมชนมีศูนย์คอยบำบัดให้ความรู้ โดยการอบรมแก่ทุกคนในชุมชนให้เห็นโทษหรืออันตรายจากสิ่งเสพติด และตั้งศูนย์รับแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับสิ่งเสพติด เมื่อพบว่ามี การซื้อขายหรือเสฟสิ่งเสพติดภายในชุมชน จัดโครงการชุมชนปลอดสิ่งเสพติดต่างๆ ทั้งที่ทางราชการจัดขึ้น และชุมชนคิดริเริ่มขึ้นมา เพื่อเป็นการสร้างสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้มีประสิทธิภาพ คนมีความสุข มีสนามสำหรับพักผ่อน ทำให้บรรยากาศของชุมชนดี ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเสพติดเพื่อเป็นการป้องกันแก้ไขปัญหาเรื่องยาเสพติดระหว่างชุมชนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในเวลาไม่มากนักพร้อมกับชักถามคณะกรรมการ ผู้นำชุมชน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้

ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชน ผู้นำชุมชนต้องมีบทบาทให้มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุทัย เพลียนสี (Plensri, 2009) ที่ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของพนักงานภาครัฐและประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาล กรณีศึกษา อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาเสพติดของพนักงานภาครัฐและประชาชน ต่อการแก้ไขปัญหาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานงานแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาล แต่ละกลุ่มมีส่วนร่วมในการ แก้ไขปัญหาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.002

รัฐบาลควรให้การศึกษาแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมอย่างจริงจัง และจัดสรรงบประมาณในการป้องกันและปราบปรามสิ่งเสพติด การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง บางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนที่ไม่ดูแลด้านสิ่งเสพติดก็ปล่อยปละละเลย หรือทำการค้าสิ่งเสพติดเสียเอง ทำให้การปราบปรามไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้นรัฐบาลจึงควรเข้มงวดกับผู้กระทำผิดและลงโทษผู้กระทำผิดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง พร้อมทั้งจัดบุคลากรและหน่วยงานในการป้องกันและปราบปรามสิ่งเสพติดให้เพียงพอ และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ชุมชนต้องมีการจัดการป้องกันแนวร่วมเพื่อให้เบาะแสดังทางภาครัฐเพื่อเป็นแนวทางในการเข้ามาแก้ไข ให้ข่าวสารในการปราบปรามยาเสพติด รวมถึงสถานประกอบการด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสถิต สังข์ประไพ (Sangprapi, 2008) ที่ศึกษาเรื่อง บทบาทและการ

มีส่วนร่วมของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ ประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ในเขตอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 36-50 ปี มีตำแหน่งเป็นผู้ดูแล เจ้าหน้าที่ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ มีระยะเวลาทำงาน 6-10 ปี สถานประกอบการมีอายุ 6-10 ปี ผู้อาศัยส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท และเป็นสถานประกอบการประเภทหอพัก ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในเรื่องการแจ้งเบาะแส การให้ข้อมูลข่าวสารและการรับทราบ ข่าวสารในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของภาครัฐ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการโดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงาน มีความคิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ โดยรวมแตกต่างกันสถานประกอบการที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ ประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์เกี่ยวกับการขออนุญาตตามพระราชบัญญัติหอพัก และอาคารชุดแตกต่างกัน จากการวิจัยถ้าชุมชนไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องแล้วจะทำให้การแก้ไขยาเสพติดเป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยากรวมถึงชุมชนเองหากไม่มีความเข้มแข็งพอก็จะทำให้ชุมชนอ่อนแอปกป้องชุมชนของตนเองไม่ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของชนภรณ์ สังสนา และพิพัฒน์ ไทยอารี วิจัยเรื่องการมี

ส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในบ้านคลองม่วงเหนือ หมู่ที่ 3 ตำบลลำพญากลาง อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับน้อย หากไม่มีการดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขปัญหาก็มีส่วนร่วมของประชาชน อาจจะกลายเป็นปัญหาที่ยากแก่การแก้ไขจนส่งผลให้ชุมชนและสังคมเกิดความวุ่นวาย

ดังนั้น ภาครัฐควรมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักแก่ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคประชาชน ให้เห็นความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน และให้รับทราบถึงผลกระทบของปัญหายาเสพติดที่มีต่อตัวเอง ครอบครัว สังคม เศรษฐกิจ และประเทศชาติ รวมทั้งปลูกจิตสำนึกให้รักหวงแหนบ้านเกิด ด้วยวิธีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เชิงรุกผ่านช่องทางต่างๆ เช่น วิทยุชุมชน โทรทัศน์ สื่อโซเชียล อย่างต่อเนื่อง และขับเคลื่อนงานผ่าน วิทยากรกระบวนการที่มีความรู้ความสามารถในการโน้มน้าวและจูงใจให้เข้ามาร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในส่วนของชุมชนผู้นำควรสร้างช่องทางในการมีส่วนร่วมของประชาชนเพิ่มขึ้น โดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาเป็นเครื่องมือในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับทวิศักดิ์ จันทร์โชติ (Chanchod, 2006) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่การปฏิบัติ: กรณีศึกษา

กองกำกับการตำรวจ ตระเวนชายแดนที่ 43 ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน ผู้บังคับบัญชาไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนับสนุน นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษา บางแห่งขาดความมุ่งมั่นและเอาใจใส่ในการป้องกัน ยาเสพติดในสถานศึกษา

ดังนั้นการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันจึงอาจต้องอาศัยตัวของนักเรียน ครอบครัว และสังคม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเสพยาเสพติดในเยาวชน สอดคล้องกับภัทระ เหล่ามีผล (Lawmeephon, 2015) ฝ่ายปฏิบัติการของแต่ละหน่วยงานไม่ได้ประสานงานกันจริง การประชุมของแต่ละครั้ง จะมีแค่คณะกรรมการ ซึ่งเป็นระดับบริหารไปร่วมประชุมกัน ไม่มีเจ้าพนักงานระดับปฏิบัติงานเข้าร่วมประชุมด้วย จึงอาจจะทำให้ไม่ทราบถึงแก่นปัญหาอย่างแท้จริง ซึ่งปัญหายาเสพติดที่ผ่านมาได้มีการสร้างเครือข่ายกระจายไปตามแหล่งมั่วสุมต่างๆ ทั้งสถานบันเทิง ร้านเกม หอพักต่างๆ หรือไม่เว้นแม้แต่ส่วนราชการ หรือสถานศึกษา หลายครั้งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ชุดปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นชุดปฏิบัติการ ได้ทำการจับกุมเครือข่ายของหน่วยงานราชการ หรือสถานศึกษาได้ แต่การประสานงานต้องทำเป็นหนังสือให้ผู้บังคับบัญชา ประสานงานกันกับหน่วยงานนั้น แล้วจึงส่งเรื่องไปยังผู้ปฏิบัติ ทำให้เกิดความล่าช้า กลุ่มผู้กระทำความผิด

ไหวตัวทัน และอาจทำลายพยานหลักฐานทิ้งไป ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถขยายผลติดตาม จับกุมได้

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีหน่วยงานของทางภาครัฐ และเอกชนให้มีการดูแล ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการป้องกันและระงับภัยอันตราย อันเกิดจากยาเสพติด ทุกชนิดและบำบัดผู้ที่เสพยาให้ละเลิกอย่างยั่งยืน

1.2 ควรมีการพัฒนาปัญหาเกี่ยวกับ ยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ในระดับชุมชน ถึงระดับประเทศ มีการประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง

1.3 ควรให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของ ยาเสพติดและกฎหมายข้อบังคับที่มีผลต่อบทลงโทษของผู้ค้าและผู้เสพอย่างจริงจัง และต้อง กำหนดบทลงโทษเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างหนักที่สุด เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำซ้อน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การเตรียมความพร้อมตามแนว ประชากรรัฐในการต่อต้านยาเสพติด: ศึกษากรณี ชุมชนวัดบูรณาวาส เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ระยะที่ 2

2.2 ภาวะผู้ชุมชนที่มีอิทธิพลต่อการ พัฒนาชุมชนให้เป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงอย่าง ยั่งยืน

References

- Center for Drug Prevention and Suppression Department of Mental Health. (2016). *Statistics for Treatment Reports*. <http://www.nccd.go.th> (Accessed 31 May 2018).
- Chaipattana Foundation. (2007). *The Beginning of the Concept of Sufficiency Economy*. <http://www.chaipat.or.th/> (Accessed 5 December 2017).
- Chanchod, T. (2006). Factors Affecting Success in Implementing Drug Prevention and Suppression Policy into Practice: Case Study of Border Patrol Police Division 43. *Master of Arts Thesis*. Graduate School : Development Strategy College Songkhla Rajabhat University.
- Gerdmeesuk, P. and Pacharapruethipakorn, T. (2015). Knowledge Management for the Development of the Potential of the Buddhist Community: a case study of Puranawat Temple, Thawi Watthana District, Bangkok. *Research Papers Faculty of Education*. Bangkok : Bangkokthonburi University.
- Lawmeephon, P. (2015). Problems and Obstacles in the Operation of Drug Prevention and Suppression of the Provincial Police Station in Pathum Thani Province. *Master of Political Science Political Administration*. Graduate School : Thammasat University.
- Leeka, J., et al. (2017). The Model and Process to Create Strength of Villages Monasteries Schools on the Problems Addictive Drug Tackling, a According to Buddhism in the Northeastern Region. *Dhammathas Academic Journal*, 17(2), 29-35.
- Maneenin, P. (1986). Factors Affecting Drug Offenses Committed by the Thai Muslim Offenders in the Four Southern border Provinces. *Term Paper*. Graduate School : Mahidol University.
- Office of the Narcotics Control Board. (2011). *Basic Knowledge for Drug Prevention in Youth*. 2nd edition. Bangkok : Idea Square Printing Partnership Limited.
- Panpit, P. (2009). Factors Affecting Preventive Behaviors Against Drugs of Non-formal Education Students in Prapradaeng District, Samutprakarn Province. *Thesis Master of Arts*. Graduate School : Dhonburi Rajabhat University.

- Plensri, U. (2009). Participation and Satisfaction of Government Employees and People in Solving Government Drug Problems Case Study: Warin Chamrap District Ubon Ratchathani Province. *Master of Political Science Thesis*. Graduate School : Ubon Ratchathani University.
- Promsupa, S. (2006). Factors Affecting the Behavior of Drug Addiction Prevention of upper Secondary School Students in the District Ubon Ratchathani. *Master of Arts Thesis*. Graduate School : Ubon Ratchathani Rajabhat University.
- Saklonwongtana, N., et al. (2015). Sustainable Drug Prevention Guidelines for Children and Youth: Immunity to Create a White World. *The National Defense Course for the Joint State-Private Sector National Defense College*. Bangkok : Thailand National Defence College.
- Sangprapi, S. (2008). Role and Participation of Entrepreneurs towards Prevention and Problem Solving Drugs in Commercial Residential Establishments in Uthai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. *Master of Business Administration*. Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University.
- Sirirak, P., et al. (2012). Youth Drug Prevention Strategy. *National Defense Course, National Defense College*. Bangkok : Thailand National Defence College.

